

DE SCHAT VAN CLAES COMPAEN

Scène 1

Een rij met kinderen komt oplopen en zingt het klassenlied. Er zijn geen juffen of moeders bij.

Lied 1 Klassenlied

Trijntje: Kom jongens, allemaal in de rij blijven. En even doorlopen. Wie mis ik nu nog? *(telt in zichzelf)*.

Lisa: Thomas is er nog niet juf

Brenda: Lottie en Maaïke ook niet.

Trijntje: Hè, lopen ze nu alweer te treuzelen? Eh... Anna? *(Een moeder met twee kinderen aan haar hand stopt met lopen en kijkt naar Trijntje.)*
Loop jij met de groep maar door. Thomas, Maaïke en Lottie zijn er weer niet. Ik haal ze wel weer op.

Bram: Moeten ze nablijven juf?

De kinderen in de rij moeten een beetje lachen.

Anna: Oké. Jongens en meiden, volg mij maar. We gaan verder.

De groep loopt al zingend af. Aan de andere kant komen Thomas, Maaïke en Lottie traag op.

Trijntje: Daar zijn jullie. Waarom moeten we toch altijd op jullie wachten. Kom, doorlopen jullie.

Maaïke: Juf, Thomas heeft iets gevonden. Weet u wat het is?

Lottie: Misschien is het wel een schat ofzo? Mijn vader zegt dat hier in Oostzaan veel schatten verborgen liggen.

Trijntje: *(geïrriteerd)* Oh, zegt hij dat? Hoe komt hij daar nu bij?

Thomas: *(haalt iets uit zijn tas)* Dit is het juf. *(Trijntje bekijkt de "schat")*

Lottie: Claes Compaen heeft hier al zijn schatten bewaard en niemand heeft ze nog gevonden.

Maaïke: Wie is Klaas Klomp-aan?

Lottie: Claes Compaen! Dat is de held van dit dorp, weet je dat dan niet?

Trijntje: Held? Aanmehoela. Claes Compaen was verre van een held. Hij was gewoon een slinkse dief.
Thomas: Wat denkt u dat het is juf? (*kijkt nog steeds naar de "schat"*)
Lottie: Een piraat!
Maaïke: Een piraat? Wauw en die heeft hier gewoond?
Thomas: En wat zal dat hendeltje doen?
Trijntje: Thomas het is gewoon vullles, niets bijzonders (*geeft het terug aan Thomas die er verder aandachtig naar kijkt*). Lottie, Compaen was erg arm toen hij doodging. Hij heeft al zijn geld verkwist. Gestolen geld van andere mensen, die er hard voor gewerkt hebben. Er zijn geen schatten van hem meer te vinden. En nu lopen allemaal. Geef elkaar een hand, kom.

Ze geven elkaar een hand behalve Thomas die maar op zijn vondst zit te staren. Maaïke pakt zijn hand en duwt daarmee tegen het hendeltje aan. Daardoor worden ze met z'n vieren weggezapt. Spotlights gaan draaien over het podium en ze rennen met z'n vieren "dronken" van het podium af.

Scène 2

We zijn in het jaar 1626 beland. Er kan bijv. iemand met een bord met het jaartal over het podium lopen. Elsa en nog een aantal dienstmeiden staan op het podium en maken met de "franse slag" schoon. Dan komt Prinses Amalia hoogzwanger op "huppelen". Ze roept overdreven haar man.

Amalia: Frederikje... Frederikje... waar beeeeeeen jeeeeeee?
Eefje, een ander dienstmeisje komt op rennen.

Eefje: Wat is er uwe hoogheid, wat kan ik voor u doen?

Amalia: Eefje, waar is de prinselijke hoogheid, mijn liefje de prins? Ik moet hem hoognodig spreken. (*Ze loopt gehaast en zoekend heen en weer. Elsa loopt rustig naar haar toe.*)

Elsa: Uwe Hoogheid, in uw ... (*bekijkt haar van top tot teen en vooral naar haar zwangere buik*)... conditie mag u helemaal niet lopen. Laat staan rennen. Gaat u toch zitten.

Eefje: Ik zal hem wel voor u roepen. (*Elsa en Eefje proberen de ongewillige Amalia in haar stoel te helpen. Als dit niet vriendelijk lukt komen er andere dienstmeisjes bij en duwen ze haar hardhandig in de stoel*). Ik ben zo terug. (*Eefje gaat af, twee andere dienstmeisjes proberen Amalia te kalmeren door met een plumeau te waaien*).

Amalia: Frederikje, waar ben je nu toch!
Constantijn Huygens komt op. Hij ontvangt verliefde blikken van de dienstmeisjes die daardoor ongeconcentreerd bij Amalia blijven stoffen en op de vreemdste plekken stoffen (zoals de borsten van Amalia bijvoorbeeld of onder haar neus).

Amalia: Ah... Constantijn, weet jij waar mijne prinselijke hoogheid, mijn liefje de prins is? Ik MOET hem spreken.

Constantijn: (*maakt een diepe buiging*) Uwe hoogheid, wanneer ik het weet, waar uwe prins zich bevindt, zal ik zorgen dat ik het niet vergeet, En stuur hem naar u toe, u met uw ongeboren kind.

Amalia: Huigje toch, zeker weer verliefd?

Constantijn: Hoe raadt u het?

Amalia: Als we dan toch op mijne prinselijke hoogheid moeten wachten kun je me net zo goed vertellen wie het is. Hoe heet ze?

Constantijn: *(kijkt in de verte en zucht verliefd)* Suzanna... ik ben stapelgek op jou...

Eefje komt op.

Eefje: Allen staan... *(Iedereen op het podium gaan staan. Ze kijkt naar het publiek en wacht tot het publiek opstaat)* U verbeeldt zich aardig wat om te denken dat u mag blijven zitten... Uwe Koninklijke Hoogheid: Prins Frederik Hendrik. *(klapt uitgebreid en stimuleert ook dat het publiek klapt. Daarna gebaart ze dat iedereen weer kan gaan zitten en gaat verliefd bij Constantijn zitten).*

Amalia: Ah mijn liefje de prins.

Frederik: Mijn... *(met tegenzin)* duifje *(dienstmeisjes beginnen te giechelen met Constantijn)* Hoe gaat het met ons *(kijkt naar de zwangere buik)*. En wie is daar, is dat niet mijn beste vriend Constantijn Huijgens!

Amalia: Hij is verliefd... net als wij *(kruipt een beetje tegen hem aan. Frederik duwt haar zachtjes toch vastberaden van zich af).*

Frederik: Amalia toe, je krijgt ons kind. Over verliefdheden spreek je niet meer bij ons. Constant, wie is dit keer de gelukkige?

Constantijn: *(kijkt weer in de verte en zucht nog eens diep)* Suzanna... ik ben stapelgek op jou.

Frederik: Suzanna? Mooie naam.

Constantijn: Ik noem haar mijn Sterre...

Constantijn en Frederik blijven bij elkaar staan, Amalia blijft in het komende gesprek op een afstand. Amalia en de dienstmeisjes praten langs elkaar heen.

Amalia: Genoeg gezwijmel voor vandaag. Frederik, mijn liefje de prins, we moeten aan een grote gelegenheid denken.

Frederik: Gelegenheid, wat bedoelt ze *(rolt met zijn ogen)*?

Elsa: Ze bedoelt een feest.

Amalia: Ik zat te denken aan...

Eefje: *(Constantijn en Frederik kijken elkaar onbegrijpend aan en kijken dan naar de meisjes die met gebaren duidelijk proberen te maken)* Voor de baby...

Amalia: ...een buitenverblijf voor onze kleine.

Elsa: Met vele genodigden...

Amalia: Waar we ons in terug kunnen trekken.

Eefje: Goed voor de naam van uwe prins...

Amalia: Ergens... in het Haagse Bos.

Elsa: En de kleine prins op komst uiteraard.

Amalia: Wat vind je ervan?

Frederik: Ik vind het een geweldig idee! Een feest ter ere van ons kind... Wat vind jij Constantijn?

Amalia: Feest?

Constantijn: Geweldig idee.

Amalia: Hebben jullie wel naar me geluisterd?

Frederik: Eefje... Elsa... *(zoekt waar ze zijn gebleven, ze staan nog steeds op dezelfde plaats te giechelen)*

Elsa & Eefje: Ja uwe hoogheid?

Frederik: Ik wil dat jullie een feest organiseren. Een groot feest, ter ere van onze zoon.
Constantijn: En als het nu eens een meisje wordt?
Frederik: Onzin, het wordt een zoon.
Amalia: Ik wil geen feest, (*stampvoetend*) ik wil een buitenverblijf!
Frederik: Alle belangrijke gasten moeten worden uitgenodigd en een persoonlijke uitnodiging ontvangen. En boek een optreden van de band A3.
Constantijn: Je bedoelt K3?
Frederik: Nee, Amalia, Alexia en Ariane...
Eefje: A3. Dat is een geweldige jonkvrouwenband.
Amalia: (*boos*) Mijn... lief... je... de... PRINS!
Frederik: Het komt allemaal goed. Het komt allemaal goed. Jij krijgt je feest!
Frederik gaat af, Constantijn schudt tevreden Amalia's hand en gaat dan ook af.

Amalia, Eefje en Elsa blijven achter. Tijdens het volgende lied komen er per couplet steeds meer dienstmeisjes op. Leuk is het om ze de zaal in te laten gaan. Tijdens de coupletten is iedereen druk aan het werk (dienstmeisjes met plumeau's, koks met deegrollers, etc). Tijdens het refrein doen ze een dans.

Lied 2 Er komt een feest.

Aan het einde van het lied gaan alle dienstmeisjes en werkpersoneel rustig af. Alleen Amalia, Eefje en Elsa blijven op het podium staan.

Amalia: Ik wil geen feest, welke jurk zou ik aan moeten met deze toeter voorop.
Eefje: Ach, als het een beetje meezit bent u al bevallen... en moet u op bed blijven liggen. (*dienstmeisjes beginnen te lachen*)
Elsa: Geen zorgen dus. Het komt allemaal wel goed.
Allen gaan af.

Scène 3

Lied 3 Het journaal

Het podium is donker. Aan de linkerkant staat een bureau waar Bert en Jantine zitten. Wanneer de stem klinkt wordt het bureau verlicht. De kinderen mogen de teksten ook voorlezen, gebeurt bij het nieuws ook.

M. Stem: Het ZOS nieuws van 8 uur met als hoogtepunten: Vijfling geboren bij olifant.
V. Stem: Lerares en 3 leerlingen vermist in Oostzaan.

Jantine: In het kleine dorpje Oostzaan zijn vandaag een onderwijzeres en 3 leerlingen van de basisschool vermist. Zij waren op weg naar de sporthal, waarbij de 3 leerlingen achterbleven in de rij.

Bert: Toen de lerares, Trijntje C. genaamd, ze wilden gaan halen zijn ze alle vier niet teruggekomen. Als het goed is hebben we contact met onze correspondent in Oostzaan. Marijke?

Ook de rechterkant van het podium wordt verlicht. Daar staat Marijke met een microfoon en een aantal bewoners van Oostzaan achter zich. De bewoners zijn allemaal erg verdrietig.

Marijke: Ja, Bert en Jantine. Ik sta hier in de straat waar Trijntje C. en haar 3 leerlingen voor het laatst zijn gezien. Precies op deze plek kwam de lerares erachter dat de 3 leerlingen ver achter liepen en ging terug om ze te halen. Er waren ook enkele moeders mee die met de rest van de groep verder naar school zijn gelopen.

Jantine: Wanneer kwamen ze erachter dat ze verdwenen waren?

Marijke: Na ongeveer een half uur zijn diverse ouders gaan zoeken. Toen deze zoekactie geen resultaat opleverde werd de politie direct ingeschakeld.

Bert: Hoe is de sfeer nu in Oostzaan?

Marijke: Iedereen is in shock. De lerares heeft een goede naam, zit al ruim 10 jaar in het vak en heeft dus ook veel oudere leerlingen die hier wonen lesgegeven. Oostzaan is een relatief klein dorpje en bijna iedereen kent elkaar. Ik heb hier mevrouw Haan naast me staan. Mevrouw Haan, uw kinderen hebben vorig jaar les gehad van Trijntje C.

Mevr. Haan: Ja, ik vind het verschrikkelijk. Ik ben er kapot van, ken de hele dag niets anders doen dan janken...

Marijke: Mijnheer Haan?

Mijnh. Haan: We hebben allemaal de hele middag gezocht. Volwassenen maar ook de kinderen. Nu ze nog niet terug zijn worden we allemaal wel een beetje bang.

Marijke: Dank u voor uw informatie, we wensen u veel sterkte toe.

Mevr. Haan: Kan ik nog wel effe iemand de groete doen?

Marijke: *(duwt mevr. Haan van de microfoon weg voor ze verder iets kan zeggen)* Je ziet het, het is echt een bedrukte sfeer hier in Oostzaan.

Jantine: Heeft iemand enig idee wat er met de kinderen en de juf is gebeurd?

Marijke: Nee, er zijn geen getuigen. De politie vermoedt dat het om een ontvoering gaat maar er is nog geen losgeld geëist.

Bert: Dank je wel Marijke vanuit Oostzaan.

Scène 4

We zitten op het schip van Claes Compaen. De piraten zijn hard aan het werk en zingen.

Lied 4 Piratenlied

Compaen zit achterover gezakt in een stoel met zijn benen op een tafel.

Compaen: Dirk? DIIIIREEEEEK
 Dirk: Ja baas?
 Compaen: Ik verveel me, is er nog een schip te kapen in de buurt?
 Gerrit: ja. Een schip kapen, baas. Dat hebben we lang niet gedaan. Ehhhh. Wel zo'n 1½ uur geleden. hahaha
 Titus: Je ken geen eens klok kijken man. Ga jij je snorharen maar tellen.
Gerrit kijkt moeilijk naar zijn snor en begint (in zichzelf) de haren te tellen. Iedereen kijkt naar hem en gaan hoofdschuddend verder waar ze mee bezig waren.
 Dirk: Zeg Claes, ik denk dat we een tijdje stuurboord moeten varen. Ze weten vast dat wij hier liggen te wachten.
 Gerrit: Er is in de verste verte geen boot meer te zien.
 Compaen: Schip Gerrit, schip! Wel een beetje respect voor deze prachtige vaartuigen ja?
Een flits over het podium
 Titus: Wat was dat? Zagen jullie dat ook?
 Gerrit: Het was denk ik een fee, een slechte fee. Ze komme ons halen. Hellup! Ze komme ons halen!
 Dirk: Welnee gekke Gerrit.
 Titus: Misschien is het wel een mooie fee, met blonde haren. En die zo lekker ruikt, net als me moederdje.
 Dirk: Ach Titus, mis je je moeder nu nog steeds.
 Gerrit: We worden geboet voor alle zonden, we worden gestraft. Oh moeder hellup me nou! Ik zeg het je, ze komme ons hale... ze komme...
 Compaen: *(Slaat vuist op tafel)* Is het nou afgelopen met dat gezeur. Er was een flits, gewoon het weer. Kom we gaan de hangmatten in, morgen gaan we stuurboord. Op weg naar andere zeeën, op weg naar nieuwe veroveringen. Hahaha
Iedereen gaat af. Langzaam komen Trijntje en de kinderen op.
 Lottie: Zijn ze weg?
 Maaïke: Volgens mij wel.
 Thomas: Waar zijn we terecht gekomen. Wat is er gebeurd? Juf?
 Trijntje: We zijn door een klap bewusteloos geraakt. We zitten in een fase tussen ons bewustzijn en onderbewustzijn.
 Thomas: Zou u denken?
 Maaïke: *(geeft Thomas een harde klap)* Deed het zeer?
 Thomas: AU!!! *(wil een klap terug geven maar Maaïke duikt snel weg)*
 Trijntje: Geen ruzie maken jongens. Ik wil weten waar we zijn.
 Thomas: Dat deed zeer, waarom doe je dat?
 Maaïke: Dan dromen we niet. In dromen kun je niets voelen. Volgens mij is dat apparaatje wat jij gevonden hebt een tijdmachine. We zijn terug in de tijd.
 Lottie: *(overdreven nadoen)* We zijn terug in de tijd...
Maaïke en Thomas lachen zachtjes en schudden hun hoofd.
 Maaïke: Wijsneus. Juf wat denkt u?
 Trijntje: Het lijkt er wel op. Dit is een heel oud schip... en toch nieuw...
 Lottie: Ik schat ... 16^e ... misschien al de 17^e eeuw.
 Maaïke: Tuurlijk Lottie.
 Trijntje: Maar dit kan natuurlijk niet. Misschien is het wel een droom. Kom, we gaan eens even binnen kijken. Het zijn vast aardige lui op dit schip.

Alhoewel ze wel eens schoon mogen maken. Het ziet er erg vies uit
(*raapt wat etensresten op*).

Ze horen gestamp en een slaande deur. Gerrit komt op en ziet de vier staan.

Gerrit: Wie zijn jullie? jongens! Indringers, we hebben verstekelingen.
Al snel staan alle piraten op het podium. Trijntje en de kinderen staan links op het podium en houden elkaar angstig vast. Rechts staan alle piraten met wapens klaar.

Dirk: Wie hebben we daar?

Trijntje: Onze... nederige... excuses meneer. Mijn naam is Trijntje

Compaen: (*onderbreekt*) Trijn, nou zie ik het. Trijn. Jongens dit is mijn Trijn (*loopt op Trijntje af en omhelst haar stevig*).

De piraten laten hun wapens zakken en halen opgelucht adem. De kinderen kijken verbaast.

Thomas: Juf?

Trijntje: Ik denk dat u mij verward met iemand anders. Ik ben niet uw Trijn.

Compaen: (*kijkt heel goed in haar gezicht*) Verrek, maar je lijkt wel op haar. Je lijkt sprekend op mijn Trijn Compaen.

Het is even stil, de kinderen kijken elkaar verbaasd aan

Maaike: Compaen?

Lottie: Bent u Claes Compaen?

Titus: Ja en wie zijn jullie? Zijn jullie gestuurd door Quick of door Boefje?

Lottie: Wie?

Dirk: (*pakt zijn zwaard en houdt het voor de kinderen*) Wie zijn jullie.

Trijntje: Pardon meneer, zo gaan wij geen conversatie aan. Eerst doet u dat ... ding daar weg. Kunt u wel tegen kinderen. (*Compaen haalt langzaam het zwaard weg*) Goed zo. Zoals ik al zei, mijn naam is Trijn Coopman, met een C. En dit zijn mijn leerlingen Lottie, Maaike en Thomas. Wij zijn door niemand gestuurd. Op een hele vreemde manier zijn wij hier terecht gekomen. Ik denk door ... een ...

Thomas: Tijdmachine! We hebben een tijdmachine gevonden en zo kwamen we hier terecht.

Compaen en de piraten beginnen heel hard te lachen. Trijntje en de kinderen kijken verbaast.

Trijntje: Valt er iets te lachen?

Titus: (*wordt heel serieus*) nee mevrouw. Er valt helemaal niets te lachen. Wij geloven u onmiddellijk. Pfff.

Gerrit: En jullie denken maar dat ik gek ben. Deze zijn nog maffer.

Thomas: Het is echt waar.

Lottie: We waren op zoek naar uw schat en toen...

Compaen: Welke schat?

Trijntje: Wij komen uit de toekomst. In welk jaar leven we heren?

Dirk: 1626 mevrouw

Trijntje: 1626? Oh... ik wordt niet goed. Heren het spijt ons dat we u lastig hebben gevallen. Als meneer Compaen zo vriendelijk zou willen zijn ons aan wal te brengen. Dan kunnen wij gaan bedenken hoe we weer terug komen in onze eigen tijd. Kom kinderen, laten we even daar gaan zitten.

Titus: Baas, kunnen we ze niet houwe. Het lijkt me wel fijn met een dame aan boord. Ze lijkt op me mammie.

Gerrit: Ze kan vast lekker koken...

Dirk: En een beetje opruimen ofzo?

Titus: En die kinderen kunnen mooi helpen met kapen.

Compaen: Zit wat in jongens, daar zit wat in. (*draait zich naar Trijn*) Zeg juffie, wat vind je ervan als jullie een tijdje blijven?

Trijntje: (*wordt een beetje zenuwachtig*) Nou, ik moet morgen echt naar mijn werk. Ik vond het enig hier, maar de kinderen moeten ook weer naar school... Dus...

Gerrit: Trijntje

Trijntje: (*onderbreekt*) Trijntje meneer

Gerrit: Op deze boot

Claes: Schip...

Gerrit: Sorry baas. Op dit schip is Claes Compaen de baas.

Dirk: En als Claes zegt: blijf... dan blijf je lekker bij ons.

Titus: Wat wordt het baas? Kunnen we ze houwe?

Compaen: Ze blijven hier. Zet ze maar in de kelder en geef ze wat dekens. Het kan wel eens een kouwe nacht worden.

Piraten juichen en nemen de opstandige Trijntje en haar kinderen bruut mee.